bas in primo loco ne forte honoratior
te sit inuitatus ab illo. et veniens is q̄
te ⁊ illū vocauit. dicat tibi. da huic lo-
cum: et tūc incipias cū rubore nouissi
mū locū tenere. Sed cū vocatus fue-
ris. vade recūbe in nouissimo loco: vt
B cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. A-
Mat.23.b. mice ascende superius. Tunc erit tibi
Ja.4.c. gloria corā simul discūbentibꝫ // quia
omnis qui se exaltat humiliabit. et q̄
se humiliat exaltabitur. Dicebat autē
et ei qui se inuitauerat. Cū facis prā
diū aut cenā. noli vocare amicos tu-
os neq̧ fratres tuos. neq̧ cognatos
neq̧ vicinos. neq̧ diuites. ne forte et
Tobie.4. ipsi te reinuitent ⁊ fiat tibi retributio
// Sed cū facis ꝯuiuiū voca pauperes
debiles claudos ⁊ cecos: et beat⁹ eris:
quia nō hn̄t retribuere tibi. Retribue
D tur enī tibi in resurrectōne iustorum.
ps.77. Hec cū audisset quidā de simul discū
bentibꝫ dixit illi // Beatus qui mandu
cabit panē in regno dei. At ipse dixit
Mat.22.a. ei // Homo quidam fecit cenā magnā
Apo.19.b. ⁊ vocauit multos. Et misit seruū suū
hora cene dicere inuitatis vt venirēt.
q₂ iam parata sunt oīa. Et ceperūt sil'
oēs excusare. Primus dixit ei. Uil-
lam emi. et necesse habeo exire ⁊ vide
re illā. Rogo te: habe me excusatū. Et
alter dixit. Juga boū emi quinq̧. et eo
probare illa. Rogo te: habe me excusa
tū. Et alius dixit. Uxorē duxi. et ideo
E nō possum venire. Et reuersus seruus
nūciauit hec domino suo. Tunc irat⁹
paterfamilias dixit seruo suo. Exi cito
in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ paupe
res ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos intro
duc huc. Et ait seruus. Dn̄e: factum ē
vt imperasti. et adhuc loc⁹ est. Et ait
Mr.6.c. dn̄s seruo. Exi in vias ⁊ sepes ⁊ compel
le intrare: vt impleat̄ dom⁹ mea // Di
co aūt vobis: q₂ nemo viroꝝ illoꝝ qui
vocati sunt gustabit cenā meā. Ibant
F aūt turbe multe cū eo. et cōuersus di-

xit ad illos // Si quis venit ad me ⁊ n̄ Mat.10.g
odit patrē suū ⁊ matrē ⁊ vxorē ⁊ filios
et fratres ⁊ sorores. adhuc aūt ⁊ aīam
suam: nō potest meus esse discipulus
// Et qui nō baiulat crucē suā et venit Mr.10.g.⁊.
post me: n̄ pōt meus esse discipulus. f.Mr.8.g.
Quis enī ex vobis volens turrim edi 9.c.
ficare: nōne prius sedens cōputat sū-
ptus qui necessarij sunt si habeat ad
perficiendū: ne postq̧ posuerit funda
mentū ⁊ nō potuerit perficere. omnes
qui vident incipiant illudere ei dicē-
tes: quia hic homo cepit edificare ⁊ n̄
potuit consummare? Aut quis rex itu
rus cōmittere bellū aduersus aliū re- G
gem: nō sedens prius cogitat si possit
cū decē milibꝫ occurrere ei. qui cum
viginti milibꝫ venit ad se? Alioqui ad
huc illo longe agēte. legationē mittēs
rogat ea que pacis sunt // Sic ḡ oīs Mat.10.g
ex vobis qui nō renūciat oībꝫ q̄ pos- i.18.e.
sidet: nō potest meus esse discipulus. Mat.5.b
// Bonū est sal. Si aūt sal euanuerit: Mar.9.g.
in quo condietur? Neq̧ in terrā neq̧
in sterquiliniū vtile est: sed foras mit
tetur. Qui hꝫ aures audiēdi audiat.

XV

Erāt aūt appropiquā- A
tes ei publicani ⁊ peccatores Mat.9.b
vt audirēt illū. Et murmura- Mar.2.d
bant pharisei ⁊ scribe dicentes: quia
hic peccatores recipit ⁊ māducat cū ill'
// Et ait ad illos parabolam istā dicēs Mat.18.b
Quis ex vobis homo qui habet cētū B
oues. et si perdiderit vnā ex illis. nōne
dimittit nonagintanouem in deserto et
vadit ad illā que perierat donec inue-
niat eā? Et cū inuenerit eā. imponit ī
humeros suos gaudēs ⁊ veniens do-
mum ꝯuocat amicos ⁊ vicinos dicēs
illis. Congratulamini mihi: quia in-
ueni ouē meā que perierat. Dico vo-
bis: ꝙ ita gaudiū erit in celo sup vno
peccatore penitentiā agēte: q̄ȝ sup no-
nagintanouē iustis qui nō indigēt pe
nitētia. Aut q̄ mulier hn̄s drachmas

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-105/0680
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG